

ağın

FİKİR VE SANAT DERGİSİ

AĞIN

AĞIN

Hüseyin KABASAKAL

Sönmez İKİNCİ

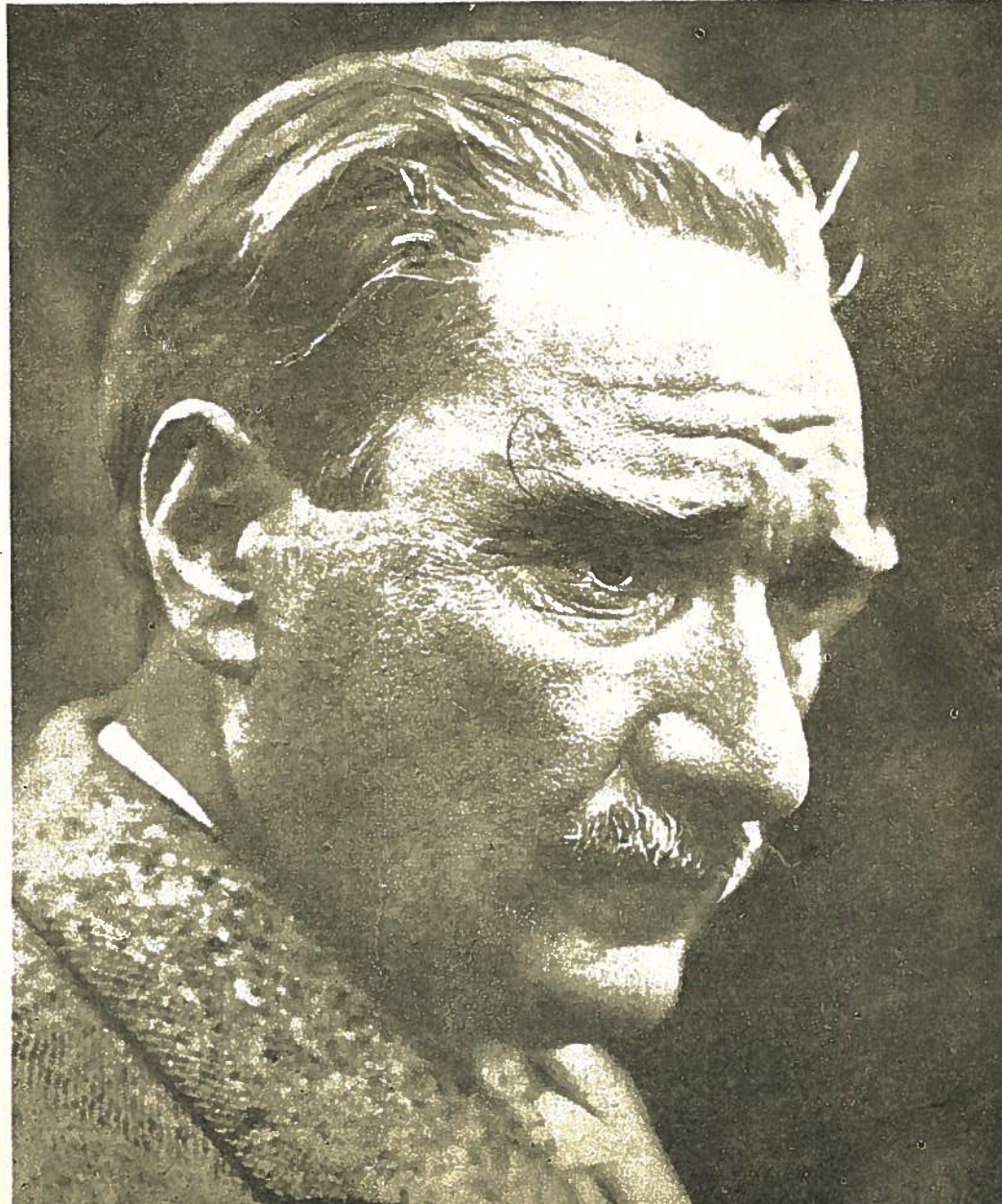
H. Hüseyin KARATAŞ

Dr. Mebrure
YAĞCIOĞULLARI

Mehmet Salim ÖZER

Hüseyin KABASAKAL

11/67

OKUYUCULARIMIZLA

Bu stnlrda yayınladığımız yazı serisi sebebiyle bir zamandan beri diyeceklerimizi sizlere duyuramadık. Bu arada geçen sayının başmakalesinde okuduğunuz gibi, yeni yıla girmeden önce dergi hakkında dşndklerimizizi sizlere iletmiş, fakat bu konuda yeni fikirleri kapsayan hiçbir mektup alamamıştık. Biz yine düşüncelerimizi burada tekrarlamaktan sakınarak düşünülen ocuk sayfasında tüm öğretmenlerimizin bize yardımcı olacaklarını umuyoruz. Bu, ocuğun okuma ve yazmaya ilgisini artırmaktan başka eğitim ve ekonomik sorunlara eğilmesinde sağlıyacağı kanısındaız.

Ayrıca, Saim otur'un yazısında değindiği gibi Ağın ve yöresinin, sosyal ve ekonomik sorunlarını yansıtan yazıları hem oradaki memurlarımızdan, hemde o köylerin yetiştirdiği aydınlarımızdan bekliyoruz.

Bir yayın organının güçlenebilmesi için Basın İlan Kurumuna girmesi şarttır. Dergimizin bu kuruma girebilmesi için aynı boyutlarda iki forma olarak altı ay kesiksiz yayın yapması gerekmektedir. Birinci yılın abone paraları toplanmış olduğundan düşüncelerimiz gerekleştirimedi. Yeni yıla girerken iki forma olarak ve flatıda iki kat olarak dergimiz yayın hayatına devam edecektir. Değerli okuyucularımızın abone paralarını 24 lira olarak göndermelerini bekliyoruz.

Adana'dan mektup göndererek bizleri uyaran bir okuyucumuz diyor ki: Doğu mitinkleri için doğulu derneklerin eylemlerine ilgisizliğiniz iyi değil. İlgilenin, bildirilere adınızı koyun, yeni öneriler verin. Doğu, bu kadarı Ağın'la birlikte olan doğu. Hemen söylemek isteriz ki Doğunun ekonomik, sosyal, kültürel kalkınması ve refaha ulaşması amacıyla yapılan bu mitingler hakkında sayın okuyucumuzla aynı duygu ve düşüncede yiz. Ancak çok için az insan tarafından yürütülmesi sonucu her konuya uzanamamaktayız. Dn yapılan doğu mitinglerine, bugün yapılan

Kıbrıs ve Go Home mitinglerine yürekte katılıyor ve yürekte alkışlıyoruz.

Sayın okuyucularımızın bildiği üzere bütün abonelerimizin adreslerini yayınlamaktayız. Dergiye para gönderip adresini bildirmiyen bazı abonelerimiz var. Bunlara dergi gnderemediğimiz gibi adreslerinin de yayınlıyamıyoruz. Bu abonelerimiz Müştak İkinci, Kemal Erbil, Sıtkı Arslan, Adnan Binyazar ve Bican Fahri Uyanık'tır. Haber verilmesini ve adreslerini bildirmelerini, ayrıca adres değişikliği olan abonelerimizin bilgi vermelerini bilhassa rica ederiz.

Matbaaların elyazılarını almakta zorluk çıkardıklarını ve hattâ kabul etmediklerini birçok okuyucularımız bilirler. Bir elyazısının bizim tarafımızdan daktilo edilmesinin zorluğunuda taktir edersiniz. Bu sebepten tr, sayın yazarlarımızdan yazıları daktilo veya kitap harfi ile yazarak göndermelerini dileriz.

Derginin güçlenmesini gönülden arzulıyan, maddi ve manevi desteklerini esirgemiyen okuyucularımız vardır. Maddi yardım sağlıyan Ankara'dan Mehmet Orhan'a, Bozbuğk'ten Orhan Sobay'a, İstanbul'dan Ahmet zbey ve Rıza Altınren'e burada teşekkürü bir borç biliriz.

Dergiylı takip eden bütün okuyucularımızın bildiği gibi sabit bir yazı kadrosu yoktur. Her okuyucu dergiye yazı göndermektedir. Bunun gibi derginin belli muhabirleride yoktur. Teklif ettiğimiz bazı kişiler bu içi ya yapmamış, yada gerektiği şekilde yerine getirmemişlerdir. Haberlerin birçoğunu verememekten, bir kısmında geç vermekten tr sitemlerle karşılaştık. En doğu ru haberleri yaşamış olan kişiler veya yakınları verebileceğine göre, sosyal, ekonomik, kültürel çabalar, doğu, ölüm, evlenme, vs. haberleri yeri ve günüyle bildirmelerini okuyucularımızdan bilhassa bekliyoruz.

AĞIN

Ağın Fikir ve Sanat Dergisi

Sahibi : Ağın Kültür derneği
adına Dr. Vâkîf ÖZKUL

Bu sayıda yazı işleri müdürü
Mehmet Salim ÖZER

İdare yeri ve haberleşme ad-
resi : İç Cebeci Özsoy sokak
No : 3/4 — ANKARA

Gönderilen yazılar «Yazı ku-
rulu» nun incelemesinden ge-
çer.

Gönderilen yazılar, yayımlan-
sın veya yayımlanmasın, geri
verilmeyeceği gibi telif ücreti
de ödenmez.

Derginiz ayda bir çıkar.

Dizgi ve Baskı Yargıçoğlu
Matbaası — ANKARA

YIL : 1
SAYI : 11
KASIM — 1967

Fiatı 100 Krg.
Yıllığı : 12 TL.

ATATÜRK'Ü ANMAK

Büyük adam, kimdir?

Büyük adam, tarihin akışı içinde, insanlığın ve toplumların mutluluğu için ileriye doğru değişmesini sağlayan yaratıcı eylem ve düşünceye katkısı olan kişidir. Bu katkı, o kimsenin yaşayan eseridir. Öyleyse bir başka deyişle «büyük adam» yaşayan eseri olan kimsedir. Yaşayan eseride şöyle Niteliyebiliriz; gelecek kuşakların inandığı, tuttuğu değerlendirdiği eser.

O zaman geçmişteki bir «Büyük Adam»ı anmak demek; onun inandığımız, tuttuğumuz, değer verdiğimiz eseri, üzerinde düşünmek, yaratıcı eylem ve düşünceye katkısını araştırmak demektir. Yoksa ona övgüler düzmek, ağıtlar yakmak değil.

«Büyük Adam» ATATÜRK'ü anmak da öyleyse, onun eseri olan Türkiye Cumhuriyeti üzerinde düşünmektir. Türkiye Cumhuriyeti'ni anlamağa çalışmaktır.

Biz bu eseri anlamağa çalışırken, yani ATATÜRK'ü anarken, bu eserin temelindeki, eser sahibine ait düşünce ve anlayışı araştırmayı uygun gördük ve bizce önemli bazı tarihsel belgeleri sizlere sunmak istedik.

ATATÜRK'e Göre Türkiye'nin Gerçek Sahibi

«Efendiler,

Türkiye'nin sahibi ve efendisi kimdir? Bunun cevabını derhal birlikte verelim: Türkiye'nin hakiki sahibi ve efendisi, hakiki üretici olan köylüdür. Binaenaleyh, T.B.M.M. Hükümetinin iktisadi siyaseti bu asıl amacı sağlamaya matuftur.

Efendiler, diyebilirim ki, bugünkü felâket ve sefaletin tek sebebi bu gerçeğin gafili bulunmuş olmamızdır. Filhakika yedi asırdan beri cihanın dört bir köşesine sevk ederek kanlarını akıttığımız, kemiklerini topraklarında bıraktığımız ve yedi asırdan beri emeklerini ellerinden alıp israf eylediğimiz ve buna mukabil daima tahkir ve tezlil ile mukabele ettiğimiz ve bunca fedakârlık ve ih-sanlarına karşı nankörlük, küstahlık, cebbarlıkla usak seviyesine indirmek istediğimiz, bu gerçek sahibin huzurunda bugün utanç ve saygı ile hakiki durumumuzu alalım.»

(1 Mart 1922'de T.B.M.M. nin 3. toplantı yalına açış konuş-
masından:)

ATATÜRK'ün Tarih Görüşü

«Efendiler,

Tarih, milletlerin yükseliş ve çöküş sebeplerini ararken, bir çok siyasî, askerî sosyal sebepler bulmakta ve saymaktadır. Şüpheli yok, bütün bu sebepler sosyal olaylara etkindirler. Fakat bir milletin doğrudan doğruya havatı ile, yükseliş ile, çöküş ile ilgili ve bağlantılı olan milletin iktisadiyatıdır. Tarihin ve tecrübenin tesbit ettiği bu gerçek, bizim millî hayatımızda ve millî tarihimizde de tamamen ortaya çıkmaktadır. Gerçekten Türk tarihi ince-
lenirse bütün yükseliş ve çöküş sebeplerinin bir iktisat meselesinden başka bir şey olmadığı anlaşılır.

«Efendiler,

Tarihimizi dolduran bunca başarılar, zaferler yahut mağlubi-
(Devamı 8. sayfada)

Bilâhare hakimiyet sırasıyla Hasan Keyf hakimi Davut'a, oğlu ARSLAN'a, torunu Mehmet'e, kardeşi İMADETTİN EBÜBEKİR'e geçti. Bu hanedan 1232 tarihine kadar bölgeye hakim oldu. Anadolu'nun birleştirilmesi siyasetiyle askeri harekâta geçen ANADOLU SELÇUK sultanı ALÂATTİN KEYKUBAT bu hanedanın saltanatı'na son verdi. Seçüki saltanatının yıkılışından sonra, bölgemizin Dülkadir oğulları ile Ertana oğullarının mücadele sahnesi olduğunu görüyoruz. 1402 yılında Timur'un istilâsı ve gene Dülkadir oğullarının, 1465 te Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan'ın hakimiyeti başladı.

23 Ağustos 1514 te Yavuz Sultan Selim'in Çaldıran zaferinden sonra bölgenin zaptı için Erzincan Beylerbeyi Bıyıklı Mehmet Paşa memur edilmiş ve Osmanlı idaresine katılmıştır.

Yukarıdaki tarihi hadiselerin seyri incelenirken Ağın'ın askeri coğrafya yönünden bu kesmeş içinde kaç defa yıkılıp kaç defa yapıldığı sakinlerinin nerelere sürüldüğü veya başka yerlerden kopup gelen ayrı milletten muhacirlerle nasıl ve kaç defa karıştığı düşünülmelidir.

Ağın topraklarını yalayarak Kuzey Güney istikametinde akan Fırat suları istilâcı ordulara karşı, savunan tarafından tabii bir mania hattı, Ağın ise savaş bölgesinde ki mevkii ile muzaffer tarafın hırs ve intikamına hedef olmuştur. Öyleki yukarıda anlatılan ve daima Ermeniler'in ön plânda müşterek bulundukları savaşların tahribatında Ağın'ın eski çağlardanberi geldiğine inandığımız tarihi varlığı müteessir olmuş ve herşey defalarca yerle bir olmuştur.

Devamlı savaşlar ve elden ele geçişler sebebiyle meydana gelen maddî tahribat sakinlerinin moraline de tesir etmiş, yapılanın nasıl olsa yıkılacağını düşünülmesi büyük yapıtların kurulmasını önlemiş, yoksulluk, fakirlik devamlı muhaceretlere yol açmıştır. Bu hal zaman akımı ile orantılı bir ölçüde bugüne kadar gelmiştir.

Ağın'ın tarih boyunca sakinleri :

Yukarıda incelediğimiz tarihi devirler havalide kimlerin oturduğunu hangi milletlerin gelip geçtiğini az çok işaret eder. Ancak bu konuda geniş etütler yapılması gereğine de işaret etmek isterim.

Türk ırkına mensup boyların bölgeyi igallerine kadar havali Hurri, Hatti ve Urartular'a mensup milletler tarafından vatanlaştırılmıştır. M.Ö. 2000 yıllarından itibaren belgelere dayanan tarih zinciri bize bunları açıklamıştır. Ancak insan kitlelerinin tâbi olduğu sürekli seleksiyon arasında karma karışık bir seyir izleyen içtimai tarihin net çizgilerle ayrılabilmesi imkânsızdır. Yukarıda adı geçen kavimlerin tarih başlangıcı belgelere dayandığı için bölgenin bu milletlerce tavattun edildiğini söylüyoruz. O tarihlerden önce bu topraklar muhakkak ki boş değildi. Belki gene aynı kavimler, daha medeni topluluk sukuruna kavuşarak

Ağın

hükümet kurmuşlardı.

Bu böyle olduğu gibi asiyanık göçlerle garba akmış Turanî asıllı kavimler bölge insanları ile karışmış ve daha ileri topluluklar kurmuşlardır. Nitekim; aynı bölge insanları arasında her milletin karakteristik vasıflarını taşıyan renk, boy, şekil ve mizaçta insanların bulunuşu bu tarihi karışmanın sonucudur.

Devirlerin geçişi ve hakim milletin tesiri ile milletlerin dil, din, an'ane ve adetlerinde değişiklikler olmuş maziye ait birçok karakteristikler değişmiş ve unutulmuştur. Hakim unsur'un milliyet potasında (bilhassa eski devirlerde) azınlıktaki milletlerin manevî varlıkları da erimştir.

Ağın ve havalisi sakinleri için de bu tarihi çalkantının tesirleri bu şekilde izah edilebilir.

Ancak bölgede bir Ermeni krallığının belirmesi ve yaşaması ile, maziye gömülmüş hükümetlerin burada kalmış mensupları, yeni bir hars ve iddia ile kurulmuş krallık içinde mutlak bir idarenin baskısı altında birleşmiş ve Ermenilik sukurunu benimsemek zorunda kalmışlardır. Bunu izah edebilmek için Ermeni ve Ermenilik konusuna değinmemiz gerekir.

Rum tarihçilerine göre «Ermeni» kelimesi Argonot seferi zamanında meydana çıkmıştır. Roma ordusuna mensup, (Armenium) beldesinden (Armenius) adında bir Tesalyalı, Akıllıken ve Adiabeni (Zap ırmağı batı bölgesinin eski ismi) vilâyetlerinde, diğer muhacirlerle birleşerek bu yerlere (Armeni) adını verdi.

Ermeni tarihleri bu hususları ifadeden kaçınırlar. Zira bu, ayrı bir Ermeni milleti olmadığını da ifade eden bir gerçektir. Ermeniler adet ve an'anelerini, kılık ve kıyafetlerini Metlerden almışlardır, (M.Ö. 550). Dinleri de Metlerinki ile birdi. Her ikisinde İranlılardan Tanrıça (Anattis) ayinini almışlardır.

Ermeniler, uzun müddet Metlerin teb'ası olarak yaşamışlardır.

M.Ö. 580: 535 yıllarında Ervant (yervant) adlı bir şahsın Aras bölgesinde küçük bir krallık kurmasıyla Ermenistan'ın çekirdeği atılmıştır.

Ervant'n ölümü ile Dikran (Tigranes) yerine geçmiştir. Bilâhare Fırat'ın batısında Kapadokya toprakları ile güneyde Toros dağlarına kadar olan (Büyük Ermenistan), Fırat'ın sol sahillerinde de (Küçük Ermenistan) olmak üzere iki ayrı krallık kurmuşlardır.

Tarihi

Hüseyin KABASAKAL

Partlar, Sasaniler, Romalılar arasında devamlı bir nifak unsuru olarak hâmi değiştiren bu kiralık 562 yılına kadar yaşamıştır.

Merkezleri Malatya (Meliten) olan büyük Ermenistan hudutları içinde AĞIN ve havalisi de vardı. İşte, bizim çocukluk çağımızda tanıdığımız birkaç Ermeni ailesi bu eski hikâyesinin son artıkları idi.

Türk Ağın'lılarının bölgeye yerleşmeleri :

Bu yerleşmenin tarihi, kesinlikle belirtilemez. Dededen toruna anlatılan rivayetlere bakılırsa Avcı Sultan Mehmet (IV. Mehmet, 1648-1687) zamanında Hastek kalesi kuzeyinde ve halen harabeleri görülen eski köyü terk ederek şimdiki Ağın'a yerleşmişlerdir. Bu Türk grubunun Ağın'a geliş şekli babamın hatıralarında şöyle anlatılmıştır.

Derik (Mardin'in 45 km. kadar batısında bir kaza) havalisinde Zıcan aşireti reisi Süleyman beyin 1648 yıllarında bir oğlu doğdu. Adını Ahmet koydular. Ahmet büyüyünce Diyarbakır'daki Şerefiye Medresesine gönderildi. Yirmibir yaşında evine döndüğünde babası Süleyman bey ölüm döşeğinde son anlarını yaşıyordu. Babasının ölümünden iki ay sonra da evlenmek üzere başka bir aşiretin reisinin kızını istetti. Ancak isteği reddedildi. Halbuki Ahmetle, istettiği kız birbirlerini sevmektedirler. Çaresizlik karşısında kızı kaçırdı. Bu hadise iki aşiretin arasında düşmanlık yarattı. Üç yıllık mühasamat süresinde her iki tarafta birçok kurban verdiler. Ahmet onbir aileden ibaret akrabalarını alarak Derik bölgesini terketmek zorunda kaldı.

Modanlı köyü civarında ve hâlen «Derik mağarası» diye tanınan mağarayı işgal ederek bir kış geçirdiler. Bu kışlama hayatı, katile için çok sıkıntılı oldu. Ahmet, baharda bugün (Dişderik) adıyla söylenen araziye Eski Arapkir'lılerden satın aldı. Akrabalarını oraya götürerek «İşte Derik» dedi. Bîlâhare bu sözcük değişikliğe uğrayarak (Dişderik) şekline girmiştir. Dişderik'in kışın soğuğu korkunçtur. Kışlarda, barınmak üzere Hastek köyü civarında ve halen harebe hâlindeki köyde evler kurdular. Fakat köyün kendilerinden fazla nüfusa sahip Ermeni sakinleri ile de geçinemediler. Bu arada Ahmedin beş erkek, iki kız olmak üzere çocukları olmuş, büyümüşlerdir. Ahmet kırk iki yaşında iken reislik görevini yetmişkin oğullarına bırakarak İstanbul'a gitti. Bir geçit resminde, uzun boyu, geniş omuzları, heykel gibi vücudu ve siyah geniş sakalıyla IV. üncü Sultan Mehmet'in dikkat nazarını çekti.

Saraya alındı. Dürüstlüğü sayesinde padişahın itimadını kazandı. Vekil harçlığı kadar yükseldi. Bundan sonra adı: Kabasakal Ahmet bey olmuştur. Bu imkânı kavuştuktan sonra oğullarına gön derdiği paralarla Ağın'da geniş topraklar satın aldırttı. Hactan dönen oğlu Osman'a gerekli parayı vererek Ağın'da minareli bir cami, Üç dut mevkiinde bir çeşme, Lololar mahallesinde bir ev, Minayık ile Kohpinik köyleri arasında çay üzerine bir köprü ve yol yaptırtmasını söyledi. Bu istekler yapıldı, ancak Ahmet beyin yetmiş bir yaşında iken İstanbul'da ölümü üzerine çay köprüsü bitirilemedi. Caminin inşa tarihini belirten bir taş levha üzerinde Hicri 1112 senesi yazılıdır. (1696)

Ahmet bey amcalarından Ahmet ağayı da saraya kılerciliğe aldırtmıştır. Ağın'da ilk Türk evini Hacı Osman'la Kilerci Ahmet ağanın oğlu Hacı Mehmet yaptırtmıştır. Türk ahalinin Ağın'a intikalı tedrici olmuştur.

Türk Ağın'lıların önce Lololar mahallesi ile Tataragası ve Temürlü mahallelerine yerleştikleri Ermenilerin oturdukları Karataşlık, Koçan, Uzungil, Fellahlar gibi mahallelere sonraları nüfuz edildiği söylenebilir.

Ağın'da Türk nüfusunun Ermeni nüfusa üstün oluşu da dışarıdan gelip yerleşmeler, Müslümanlığı kabul eden Ermeniler, Ermeni sürgünleri gibi hadiselerle tedrici ve çağlar boyunca devam etmiştir.

Gerek ilk intikal safhasında, gerekse birlikte yaşadıkları sürece her iki millet arasında bir anlaşmazlık veya mücadele olmamış bilâkis çok yakın komşuluk münasebetleri içinde hayat sürülmüştür.

Dışarıdan gelerek yerleşenler bugün halâ geldikleri mahallin adı ile lakaplılardır: Lâdikli giller, Niksarlı giller, Çüngüşlü giller, Halepli giller, Çarikkollu giller (Çarikkol Ağın'a 5 km, kadar doğuda bugün harebeleri bulunan bir köydü) Sinoplu giller, Şehirloğlu giller vesaire.

Ağın'ın tarihi hakkında bir inceleme olan bu yazı serisini bitirirken kıymetli tarihçilerimizden, bu silik çizgileri daha belirli, daha açık gösterecek bir meş'ale tutmalarını gönülden ister ve dileriz.

Bu yazı serisi böyle bir akıma mecra olabilsen görevini yapmış olabilmenin mutluluğuna erecektir.

Faydalanılan kaynaklar :

- 1 — YAKIN ŞARK - ANADOLU TARİHİ : Prof: M. Şemsettin GÜNALTAY
- 2 — HARPUT TARİHİNE BİR BAKIŞ. Özel makale NURETTİN ARDIÇOĞLU.
- 3 — ELÂZİĞ TARİHÇESİ. Vatan Gazetesi ilâvesi. F. Fazıl TULBENTÇİ. 1953
- 4 — KÜÇÜK ASYA : Charles TEXLER.
- 5 — OSMANLI TARİHİ, ÇİT: 1. İ. HAKKI UZUNCARSILI.
- 6 — /ÇOCUKLARIMA ÖĞÜTLERİM : MUSTAFA KABASAKAL.

TÜRK EDEBİYATI ve TÜRK Şiiri

Sönmez İKİNCİ

Halk Edebiyatından ve Divan Edebiyatından şekil ve ruh itibarıyla muhtelif unsurlar alan yeni bir dini Edebiyat, Tekke Edebiyatı meydana geldi. Böylece Müslüman Türk Edebiyatı nazımında Saz şiiri, Divan şiiri ve Tekke şiiri kolları altında gelişmesine devam ederken nesirde bunlara paralel eserler verildi.

b) TEKKE EDEBİYATI

Tasavvufi İran şiirlerinin etkisi altında kalarak dini didaktik şiirler yazanlar başında Ahmet Fakih, Şeyyat Hamza, Sultan Velet ve Ahmet Yesevi gelir. Bunlar Anadolu üzerinde başlayacak olan Türk edebiyatında Tekke şiirinin kurucuları sıfatıyla edebi şahsiyetlerdir.

Zira Şeyyatın Yusuf ve Zelihası Türk Edebiyatında aruz ile yazılan İslami aşk ve din popelerinin elde bulunan büyük eseridir.

XIV. Yüzyılda Tekke şiiri yolunda çeşitli eserler meydana gelmiştir. Bunların başında Gülşehrin, İran Şairi Şeyh Attar'dan naklen meydana getirdiği Mantık-ut Tayr'ın Aşık Paşanın (Bu devrin Tasavvuf Şairi) din ve tasavvuf alemiyle dünya yaşantılarını anlatan Garipnamesi devrin en büyük eseridir.

Ahmet Yesevi (XI-XII. yüzyıl) tarzını Anadolu üzerinde devam ettiren Yunus Emre'nin eserlerini hece ile ve Türk nazım şekilleriyle yazdığı görülür. Divan'ı ile Anadolu üzerinde meydana gelen İslami Halk şiiri içinde yer alan İlahi'lerinde Tasavvufi aşkı saf ve samimidir.

Şol cennetin ırmakları
Akar Allah deyu deyu,
Çıkmış İslam bülbülleri
Öter Allah deyu deyu.

Yukarıda bir kıtası bulunan İlahisi dini ruhun tercümanı kabul edilerek ezberlenmiş ve makamla okunagelmıştır.

Allah aşkıyla tutuşan derviş Yunus; Şiirinin her mısraında onun sevgisini, onun ruhunu, ve ona kavuşmanın heyecanını yaşad, Allaha kavuşmanın vermiş olduğu ferahlık onda ölüm düşüncesinin acısını yenmiş oldu. Ayır kalmanın ne kadar ızdıraplı ve acı olduğunu şu misrağlar ne güzel terennüm ediyor.

Ben Yunus-u biçareyim
Aşk elinden avareyim
Baştan ayağa yareyim
Gel, gör beni aşk neyledi.

Bu yazdıklarım Yunusun İlahi aşkının manasını anlatmaya yeterli değildir, fakat konumuzun yüklü olması sebebiyle Yunus için, bu kadarla yetinip diğer Tasavvufcular ve onların eserlerine değinelim...

Tasavvuf Edebiyatının en coşkun şairlerinden biri de NESİMİ dir. Bilhassa Divan şiirinin gelişmesinde büyük çabası olmuştur.

Dini duygularla Dervişlik hayatını anlatan XV. Yüzyıl Tekke şairlerinden Kaygusuz Abdal şiirlerini hem aruz hemde Hece vezniyle yazmıştır. Dini epope çinsi eserler arasında Süleyman Çelebinin MEVLÜTÜ, Yazıcıoğlu Mehmet'in MUHAMMEDİYE'si sayılır.

Kaygusuz Abdal şekil bakımından Yunus'a ruh bakımından bektaşî Tasavvufuna ayak uydurmuştur. Aşağıdaki KAZ şiirinden alınmış parça kabiliyetsiz bir derviş anlatmaktadır.

Kaygusuz Abdal'ın ideelim

Ahd ile Vefa güdelim,

Kaldır postu biz gidelim

Kırk gün oldu kaynatırım kaynamaz.

Yukarıda'da belirttiğim gibi Yunus hakkındaki sayfalar yazsak azdır. Zira, aradan asırlar geçmiş olmasına rağmen hala onun tesirinden kurtulamayan Tekke şairleri türemiş.

XVI. Asırda Nizamoğlu Seyit Seyfullahın duygulu ilahilerle dolu DİVANI, daha çok Saz şiirine yaklaşan Bektaşî Pir Sultan Abdal'ın şiirleri ruh ve eda bakımından değerli eserlerdir.

Nesir sahasında Lütü Paşanın TARİH'İ ve ASAFNAME'si Piri Reis ve Seydi Ali Reis'in COĞRAFYA ve SEYYAHAT eserleri, Nakkaş Sai'nin TEZKİRET'ÜL BÜNYANI Şeyh Yahya'nın MENAKİPNAMESİ zengin Edebiyatın çeşitli konularla bezenmiş değerli eserleridir.

XVII. Yüzyılda Tekke şiirinde eski ruh devam etmekle beraber büyük bir genişlik görülmektedir. Bu yüzyılda ilahilerle tanınan şairler arasında Ümmi Sinan, Niyazi, Nuri ve Hüdayî'yi örnek gösterebiliriz.

Devrin nesir eserlerine göz atacak olursak; Evliya Çelebinin meşhur SEYYAHATNAMESİ, Koçu Beyin RİSALESİ Katip Çelebinin muhtelif konularda ilmi tetkik eserleri, Seyit Yahya'nın GENCİNE-İ HİKMET-İ, Nergisi'nin HAMSE'si sanatkârane yazılmış Arap-Fars kelimeleriyle yüklü eserler olduğu görülür.

XVIII. Asırda Tekke Edebiyatı yine zenginliğini devam ettirdi. Ruhta bir yenilik olmakla beraber eski geleneğin anılarını yaşatan şairler mevcuttur. Bunların önderliğini yapanlar arasında Nuzulî, Üsküdarlı Haşım ve Sezai sayılabilir.

Nesirde şuurlu bir şekilde sadeliğe ve tabiiğe doğru bir gidış vardı. Arap-Fars keli-

UYGARLIK ÜSTÜNE

H. Hüseyin KARATAŞ

Uygarlık kavramı, önemli şu iki kavramın bütünüdür. Teknik ilerlemeler, ruhun uyanması ve davranışların soylulaşması. Bunlardan birisi olmayınca uygarlık kalkar. Günümüzde uygarlığı, tekniği ilerlemelerden ibaret sayanlar az değildir. Bu anlayış eksiktir. Çirkinlikten kurtulmamış toplumlarda teknik çirkin işler görülür. Uçak, insanlığın başına bomba yağdırır, çarklar cephane yapmak için döner. Böylesi uygarlık tedirginlik ve bunalım getirir. Yarınından kuşkuludur kişi. Oysa uygar toplumda, uygar dünyada kişi mesuttur. Yaratanın nimetlerinden yararlanır, yasaya uygun yollarla.

Uygarlık geniş kavramlıdır, uçakla birlikte ruha da kanat takmaktır. Hatta önce ruha kanat takmaktır. Kişinin, toplumun, diğerini kendisi için zararlı görmesi uygarlık anlayışına

melerle külliyatlı miktarda eserler verildi. Yirmi sekizinci Çelebi Mehmedin, Dürin'in SEFA-RETNAMELERİYLE, Resmi Ahmet'in SEFA-RETNAME'Sİ ve Hülâsat-ül İtibar'ı nesir yeni ve güzel örneklerdir.

Aziz Ali'nin MUHAYYELAT'ı roman ve hikaye Edebiyatının gelişmesinde önemli bir yer aldığı görülür. Bilhassa İbrahim Hakkının MA-RİFETNAME adlı eseri, dinde ve Tasavvufta aynı zamanda devre göre yeni sayılan Pozitif ilimden bahseden eseri çok tanınmıştır. Yirmi-sekizinci Çelebi Mehmedin Paris Sefaretnamesi, Avrupayı görmüş bir Türk yazarının Avrupayı ve Avrupa edebiyatını anlatan kıymetli bir eserdir. Bu yüzyılın sonlarına doğru Avrupa Edebiyatının Türk Edebiyatına tesir ettiği dik-kati çeker.

xIX. Yüzyılda Kuddisi gibi eski ruhu devam ettiren şair yetismekle beraber bilhassa Bektaşî şairlerinin hayat dolu zarif şiirleri, saz şiiri ve Divan şiiriyle paralel bir yol takip etmiştir.

Daha sonraları içtimai ve sosyal olayların etkisiyle bu Edebiyat sarsılmış yerini Avrupa tesiri altında kalan yazarların vermiş olduğu eserlere vererek günümüzün Edebiyatına ilk hamle atılmış olur.

Divan, Tekke ve Halk Edebiyatı gibi, üç kolda devam edegelen eski Edebiyatımız, Halk Edebiyatında değineceğimiz gibi bu üç kol bir arada toplanarak Batının tesiri altında Hikâye, Roman, Şiir ve Tiyatro gibi kollara ayrılan Edebiyatımız bugünkü halini alacaktır.

S. İKİNCİ

sıgmaz. Çevremize, biribirimize sevgi duymak, hayata bağlanmak vardır gerçek uygarlığın özünde.

Uygar düşünce matematikte, giyside biçimlenmez. Teknik gelişme ne olursa olsun, eğer davranışlarda, değginliklerde incelik ve soyluluk yoksa böylesi toplumlara uygar diyemeyiz. Kısaca kişinin, toplumun mesut yaşama durumu diyebiliriz uygarlık için. Mesut yaşama durumu: İnsanlığın, doğadan ve cinslerinden kuşkusuz olmasına oranlıdır. Doğadan kuşkusuz olma, ona egemen olmakla olağanlaşır. Doğaya egemen olmak teknik ilerlemeye bağlıdır.

Hemcinslerden kuşkusuz olmak için de: İnsanların gönlüne bencillik yerine, karamsarlık yerine sevgi ve iyimserlik yerleştirmek gerekir. Kısaca çevresini aydınlatan, aydınlık gören toplumlar mesuttur.

Düşüncelerin başında, uygarlık kavramını basitleştiren, hatta dış görünüşle biçimlendirenlerin olduğunu belirtmiştik. Uygarlığı kılık-kıyafetle değerlendirmek, uygar düşünceden yoksunluk olur. Uygarlık mini etekle olamayacağı gibi, uygarsızlık «Ak Örtüde» de olamaz. Uygar düşünce için keramet ne kravattadır ne de şalvarda. Kravatlı gangaster olacağı gibi, şalvarlı eşkiya da olabilir. Cinsel duyguları kamçılayan dekolte kıyafetler uygarlık ölçüsü sayılıyorsa soyunuk gezen Afrika ormanlarındaki yerliler uygarlığın doruğunda demektir. Oysa onlara uygarın karşısı olan vahşi deniliyor.

Uygarlık kavramında değer ölçümümüz dış görünüş ve giysi ise: Toplumda soyunma yarışı başlar. En fazla soyunan, cazibesini en fazla gösteren en uygar sayılır. Zavallı uygarlık Zavallı mantık.

Bir fıkra yazarının, mini eteği uygar olanlar yadırgamaz, anlamındaki cümlesinde, uygarlık kavramı darlaştırılmış, gerçek uygarlık anlamından uzaklaştırılmış oluyor. Sayın yazar bunu, uygar saydığı ülkelere göre değerlendiriyorsa o zaman, ruhbiliminin vereceği cevap şu olur: Düşünce kölesi, silikleşmiş, ağırlık duygusuna kapılmış zavallı yazar.

Eğer bir ulusun yazarları, ulusal kişilik geliştirememişse, akımları akın süzgecinden geçirme yeteneğinden yoksunsa, o ulus hiçbir zaman şahsiyet sahibi olamayacak, hep gölge kalacaktır. Uygar kişi, uygar toplum belirgen gerçek uygarlık özelliklerini benliğinde topladığı gibi şahsiyet sahibidir de.

ÖLÜMÜNDE NE DEDİLER

★ Benim teessürüm iki türlüdür; evvelâ böyle büyük bir adamın kaybindan dolayı bütün dünya gibi müteessirim. İkinci teessürüm ise, büyük adamla tanışmak hususundaki şiddetli arzusunun hüsulüne artık imkân kalmamış olmasıdır.

FRANKLİN D. ROOSEVELT

★ Bu da büyük cesarete malik bulunan diğer bir şahsiyettir. Osmanlı an'anesile bu an'ananın Türkiye'de temsil ettiği her şeye karşı yapmış olduğu ihtilâl ile bunu isbat eylemiş bulunmaktadır.

MUSSOLİNİ

★ Türkiye büyük harpte bizim müttefikimiz idi. Harbin feci neticesinden bu memleket de bizim kadar müteessir olmuştu. Yeni Türkiye'nin büyük ve dâhî yaratıcısıdır ki, talihin terkettiği ve kaderin müthiş inhizama uğrattığı o vakitki müttefiklerine kalkınmak için ilk muhtegem misali verdi.

ADOLF HITLER

★ Atatürk'ün başardığı işler ve yaptığı inkılaplar yalnız Türk tarihine değil, bütün dünyaya şâ-mildir.

Eski Yunan Başbakanı METAKSAS

★ Atatürk'ün ölümünden dolayı Amerika Hükûmeti pek çok üzgündür. Bu kayıp yalnız Türk Milletine ve hudutlarına inhisar etmemiştir. Yayıldığı yerler çok geniştir.

Amerikan Eski Hariciye Bakanı

KORDEL HALL

★ Emin olunuz ki, bütün Fransa onu takdir ediyordu. O, çok büyük bir inkılapçı idi. Ölü-

ATATÜRK'Ü ANMAK

yetler, çöküşler ve felâketler, bunların tümü birden, vukua geldikleri devirlerdeki iktisadî durumumuzla bağıntılı ve ilgilidir. Yeni Türkiye'mizi layık olduğu mertebeye ulaştırabilmek için mutlaka iktisadiyatımıza birinci derecede önem vermek zorundayız. Çünkü zamanımız tamamen bir iktisat devresinden başka birşey değildir.»

(İktisat kongresindeki bir konuşmasından)

«Arkadaşlar,

Kılıç ile fetihler yapanlar, sapanla fetihler yapanlara mağlup olmaya ve neticede mevkilerini terk etmeye mecburdurlar.

Siyasî, askerî muvaffakiyetler ne kadar büyük olurlarsa olsunlar, iktisadî muzafferiyetlerle sağlamlaştırılmazlarsa, husule gelen zaferler payidar olamaz, az zamanda söner, Bu itibarla en kuvvetli ve parlak zaferlerimizin dahi sağladığı ve daha da sağlayabileceği faydalı sonuçlar elde edebilmek için iktisadiyatımızın, iktisadî hakimiyetimizin sağlanması, kuvvetlendirilmesi ve genişletilmesi lâzımdır. Efendiler, bu kadar verimli bu kadar kuvvetli olan yeni hükümetimizin, düşmansız kalacağını farzetmek doğru değildir. Bu güzel temellerin dahi içine kundak koyarak onu yıkamaya çalışacaklar olacaktır. Onun hayatına verimine karşı suikastler tertip etmeye teşebbüs edecekler bulunacaktır. Bütün bunlara karşı en kuvvetli silâhımız, iktisadiyattaki açıklık, sağlamlık ve başarımız olacaktır.

Efendiler, dahil olduğumuz halk devrinin, millî devrin, millî tarihini yazabilmek için kalemlerimiz sapanlar olacaktır. Bence halk devri, iktisat devri kavramı ile ifade olunur.»

(17 Şubat 1923 İzmir İktisat Kongresini açış konuşmasından)

ATATÜRK'e Göre Halkçılık Kavramı

«Sosyoloji ilmi yönünden bizim hükümetimizi ifade etmek gerekirse - Halk Hükümeti - deriz. Sosyal doktrin itibarıyla biz hayatını, istiklâlini kurtarmak için çalışan işçileriz, zavallı bir halkız. Mahiyetimizi bilelim. Kurtulmak ve yaşamak için çalışan ve çalışmaya mecbur olan bir halkız. Binaenaleyh herbirimizin hakkı vardır, selâhiyeti vardır. Fakat, çalışmak sayesinde bir hakkı elde ederiz. Yoksa arka üstü yatmak ve hayatını çalışmaktan uzak olarak geçirmek isteyen insanların bizim sosyal bünyemiz içinde yeri yoktur, hakkı yoktur.

O halde ifade ediniz efendiler: Halkçılık, sosyal düzenini emeğine hukukuna dayandırmak isteyen sosyal bir doktrindir.

«Efendiler,

Biz bu hakkımızı korumak, istiklâlimizi emin bulundurabilmek için heyetî umumiyeğimizce heyetî millîyeğimizce bizi mahvetmek isteyen emperyalizme ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı, heyetî millîyece mücadeleyi calz gören bir doktrini takip eden insanlarız.»

(1 Aralık 1921 de Millî Mücadele hükümetinin sosyal karakterini açıklayan konuşmasından.)

ATATÜRK'ün Lâiklik Anlayışı

İntisap etmekle taahhüt olduğumuz İslâm dinini, asırlardan beri alışılmış olduğu üzere bir siyaset vasıtası mevkiinden kurtarmak ve yükseltmek elzem olduğu hakikatini müşahade ediyoruz. Mukaddes ve lâhûtî olan inançlarımızı ve vicdanlarımızı çarpışık ve değişken olan ve her türlü menfaat ve ihtirasların tecelilisine sahne olan siyasetten ve siyasetle ilgili bütün hususlardan

bir an evvel ve kat'i olarak kurtarmak, milletin dünya ve ahiret saadetinin emrettiği bir zarurettir.

(1924 deki bir söylevinden.)

Bizi yanlış yola sıvkeden bahisler, bilinizki çok kerre din perdesine bürünmüşlerdir. Saf ve nezih halkımızı hep şeriat sözleriyle aldatagelmüşlerdir. Tarihimizi okuyunuz, dinleyiniz, görürsünüz ki milleti mahveden esir eden, harap eden fenalıklar hep din kisvesi altındaki küfür ve mel'annetten gelmiştir. Onlar her hayırlı hareketi dinle karşılarlar, halbuki hamdolsun hepimiz Müslümanız, hepimiz dindarız, artık bizim dinin icaplarını, dinin yasaklarını öğrenmek için şundan bundan derse ve akıl hocalığına ihtiyacımız yoktur. Analarımızın babalarımızın kucaklarında verdikleri desrler bile bize dinimizin esaslarını anlatmaya kafidir. Buna rağmen hafta tatili dine aykırıdır gibi sözler hakkında sizi aldatmaya, baştan çıkarmaya çalışan bahislere iltifat etmeyin.

Milletimizin içinde hakikî, ciddi âlimler vardır. Milletimiz bu gibi âlimleriyle iftihar eder. Onlar milletin emniyet ve ümmetin güvenine mazhardırlar. Bu gibi âlimlere gidin, bu efendi bize böyle diyor, siz ne diyorsunuz deyin, Fakat Umumiyetle buna da ihtiyac yoktur. Bilhassa bizim dinimiz için herkesin elinde bir ölçü vardır. Bu ölçü ile hangi şeyin dine uygun olup olmadığını kolayca takdir edebilirsiniz. Hangi şey ki akla, mantığa, milletin menfaatine islamiyetin menfaatine uygunsa hiç kimseye sormayın, o şey dindir. Eğer bizim dinimiz akla, mantıka uygun bir din olmasaydı mükemmel olmazdı, dinlerin sonuncusu olmazdı.

(Adana Seyahatindeki konuşmalarından.)

ATATÜRK'e Göre Devrimcilik ve Garpcılık

Dünyada herşey için, maddiyat için, maneviyat için, hayat için, muvaffakiyet için en hakiki mürşit ilimdir, fendir. İlim ve fennin dışında mürşit aramak gaflettir, cehalet, dalâlettir. Yalnız, ilmin ve fennin yaşadığımız her dakikadaki safhalarının tekâmülünü idrak etmek ve ilâzlemelerini zamanla takip eylemek şarttır. 1000 - 2000 sene evvelki düsturları şu kadar bin sene sonra, bugün aynen tatbîke kalkışmak, ilim ve fennin içinde bulunmak elbette değildir.

(1925 yılındaki bir konuşmasından)

Büyük adamları anmak için ille de belli günleri beklemek gerekmez. Ona, yani eserine inaniyorsak, onu yani, eserini yaşatmak bizim görevimiz olur, Tarih içinde bu yaşatma, geliştirmekle mümkündür. Temeldeki düşüncenin, tarihsel gelişim içinde yeniden değerlendirilmesi ve bugünün şartlarında, bugünün ulaştığı noktada yeniden ele alınıp yorumlanması demektir yaşatmak.

ATATÜRK gerçek bir devrimci idiyse eseri hergün yenileniyor demektir. ATATÜRK'ün gerçek devrimci olduğuna inaniyorsak onun eserini hergün yenilemek zorundayız. Çünkü **DEVİRİM BİTMEZ.**

AĞIN

ÖLÜMÜNDE NE DEDİLER

mü karşısında duyduğum üzüntü şahsî değil, memleketimin duygularının tercümanıdır.

Eski Fransız Dahiliye Bakanı

ALBER SARRO

★ Gazi Paşa öyle bir insandır ki, hayalî değildir. İstedikini bilir, bildiğini yapar, yapamayacağı bir şeyi de istemez.

Afyon Zafer Âbidesini Yapan

Heykeltıraş KRIPELL

★ Atatürk öldü, beşeriyet fakır düştü.

BİR MACAR GAZETESİ

★ Bu devrin diktatörleri ve demokratları, Atatürk'ün iyi adam hasletine malik olsalardı, dünya böyle iki düşman safa ayrılmazdı.

BİR İNGİLİZ GAZETESİ

★ Atatürk'ün bütün mesalsi yapıcıdır. Yapılan geylek devam edecek şekildedir. Onun eseri daima bâki kalacaktır. Atatürk'ün ölümüyle zamanımızın en büyük adamlarından birini kaybediyoruz.

JOURNAL

★ Atatürk, şahsiyet ve kabiliyetin en büyük timsaliydi. O, yirminci asrın en muazzam vakasını yaratan adamdır.

NATIONAL TIDENCE

★ Atatürk'ün 14 sene zarfında vücutte getirdiği eserler, geçmiş asırlardan daha fazla ve derin izler bırakmıştır.

BİR İSVEÇ GAZETESİ

★ Vekar ve haysiyetin bir lâftan ibaret kaldığı bu sırada, Atatürk vekar ve haysiyetin canlı timsaliydi.

BİR İNGİLİZ GAZETESİ

ÇOCUKLARDA TABİİ FİRARLAR

Dr. Mebrure YAĞCIOĞULLARI

Çocuk Hastalıkları Mütchassısı

OKUL, EĞİTİM SİSTEMİ VE ÖĞRETMEN PSİKOLOJİSİ :

Çocuk ruhunu tanımak, muhakkak ki sanatların en zorudur. Çocuk için en büyük tehlike, çocuk ruhunu iyi bilmeyen ana-babalar ve sonra da öğretmenlerdir. Öğretmenin vazifesi sadece, okuma, yazma, öğretmek değildir. Çocuk ruhu ve gelişmesi hakkında bilgisi olması şarttır. Çocuk ruhunu, problemlerini, sosyal dertlerini bilmeyen öğretmenlerle, bu gelişme ve problemlere uymayan bir Eğitim Sistemi, sıklıkla görülen okul firarlarından soruludur. Böyle bir çocuk karşısında sıkı disiplin kuralları, fayda yerine zarar verecektir. Şevkat ve anlayışla çocuğa yaklaşmak ancak, problemin çözümünde faydalı olabilir. Küçük olaylar bir çocuğu, okuldan, öğretmeninden ve derslerinden soğutabilir. Öğretmen ile öğrenci arasında mutlaka karşılıklı sevgi kurulabilmelidir. Bilhassa ev içi problem ve çatışmaları olan bir çocuk, yegâne sığınacağını öğretmeninde arayacaktır. Onun güler yüzü ve ilgisi, çocuğu muhtaç olduğu hayat enerjisini verecektir. Küçücük kafası problemlerle doludur. Bu yüzden iyi çalışmamıştır ve derste de dikkatini teksif edemez. Bu haletiruhiye içerisinde okula gelen çocuk; okulda da ters bir yüzle karşılaşır, kendi problemini kendi halletmeye kalkar. Meselâ, «tembelsin, bu sınıfa lâayık değilsin» gibi birsöz, onu okuldan ebediyen soğutur ve kurtuluşu kaçırmakta bulur. Kaçtığı günler derslerinden olur, arkadaşlarından daha da geri kalır. Ve böylece okulu hatta evini terkeden çocuklar çoktur. Bir hocanın anlayışsız tutumu, çocuğun bütün bir hayat seyrine ve istikbaline malolabilir. Bazı çocuklar ise, tamamen başıboş bırakılmış, evlerinde disipline alıştırılmamıştır. Şâyet okulda katı bir disiplinle karşılaşır, bu gibi çocuklarda da firarlara rastlanmaktadır. Böyle durumlarda da öğrenmenin anlayışlı tutumu, çocuğu okula bağlayacaktır. Anlayışlı bir öğretmenbu, çocuğa yeni imkânlar sağlayıp, pekâlâ iyi duruma getirebilir ve onu, cemiyete kazandırabilir. Demekki, öğretmen, çocuk için ana-babadan sonra gelen, son derece önemli bir varlıktır.

ERGİNLİK (ADOLESSANS) ÇAĞI :

Çocuk psikiyatristlerinin sık sık müşahade etmiş oldukları gibi, tabii firarlar en sık ergenlik çağı başlangıcında vâki olmaktadır. Yarının gençliği, Batı Yakasının Hikâyesi, 2 Yavruca, dört yüz darbe, asi gençlik, Kaygusuzlar

gibi filmlerde, erginlik çağındaki birçok çocuk gençlerin antisosyal davranışları arasında; aile, okul çevrelerinden küskünlükle firar etmeleri konu olarak işlenmektedir. Ve erginlik çağı başlangıcında görülen bu firarların en sık sebebi olarak Oedipus kompleksinin kötü çözülmesini görüyoruz. Gazetelerde sık sık artist, v.s. olmak için evini terketmiş çocukları okuyoruz. Bunların bir kısmı, adoleassans çağıının pembe hülyaları içinde bir macerâ, bir bağımsızlık dürtüsü ile evlerinin sıkıcı ve dar havasından kaçan çocuklar olduğu halde, büyük bir kısmı da, şiddetli oedipal çatışmaları sebebiyle evini terketmiş çocuklardır.

Russo ve Stanley Hall'e göre erginlik ikinci bir doğumdur. Bu devirde hormonal dürtünün çok kuvvetli olması cihetile çeşitli tesirler arasında kalan çocuk, bir çok ruhi bocalamalar gösterir ve bu devirde psikososyal kamçılamlara karşı, çocuğun reaksiyonları ölçsüz olur.

Bütün bu etkiler ve tepkilerle adoleassans krizi, erginlik nevrozu zuhur eder. ki, bu erginlik buhranı kısa süreli ve geçicidir. Bu devre, çocuğun orijinalite buhranı da denir. Genç erginler iç seslerine vedürtülerine özellikle santimental kamçılara, maceralara fazlasile kulak verir. Kendini günden güne gelişmiş ve kuvvetlenmiş olarak bulan, artık bir şahsiyet olduğuna hükmeden adoleassan, hakimi ve efendisi kendisi olacak bir dünya hayâl eder. Burada kendini âdetâ omnipotan hisseder. Bu, biraz da bilinç dışı yetensizliklerinin ve içsel affektif dürtülerinin yarattığı bir telâfi ve şahsiyet isbatı çabasıdır. Onun için bu çağda hür olmak, ailenin sıkıcı baskısından kurtulmak veya tasfiye edemediği oedipal çatışmasından kurtulmak istediğini yapabilmek gibi adoleassanlarda çok sık görülen aşırı bir bağımsızlık özlemi içinde, bilhassa dissosie aile çocuklarında, firarlara sıklıkla rastlanmakta, ve bu konu, çocuk psikiyatrlarını meşgul etmektedir.

Bazı çocuklar ise, daha küçük yaşlardan itibaren bunu itiyad edinmişlerdir. Bu devirde firarları daha da barizleşir. (Habitüel firarlar).

Erginlik çağında antisosyal hareketleri görülen kimselerin incelenmesinde, çocukluklarında, aile topluluğunda heyecanları kısılmış, menfi mukayese ve tercihlerle baskılara, asâzılık kompleksine uğramış fertler oldukları görüldür.

Zoraki beslenme ve tuvalet itiyadları da, bu gibi şahısların çocukluk hayatında sıklıkla mevcuttur. Böylece, çocukluklarında affektif

gelişimini tam yapamamış müsait yapılı çocuklarda, çeşitli erginlik bocalamaları, ruhi krizler arasında aileye karşı küskünlük ve firarlara kadar varan davranış bozukluklarına rastlanmaktadır.

Asrımızda Avrupa ve Amerika büyük şehirlerinde olduğu gibi, esaslı bir aile terbiyesi aldıkları halde, erginlik çağında Tedy-boys, Meşin Ceketliler gibi isimler alan gençlik teşekküllerine katılıp bir nevi moda cereyanı gibi, taklit ve özentî ile evini terkeden gençlere sıklıkla rastlanıyor. Böylece bunlar, asrımızın kalıplaşmış cemiyet nizamlarından, şuur dışı olarak intikam alıcı bir hayat yaşar ve kolektif antisosyal reaksiyonlarda bulunurlar. Fakat memnuniyet vericidir ki, bunlar ekseriya iz bırakmadan tamamen geçici bir addolessans buhranıdır. Normal olarak devam etmezler. Adollesan'lar, enerjilerini spor hareketlerine, ders ve imtihanlarına, faydalı şeylere, yaratıcılığa döndürmek suretile, müsbet telâfilere yönelir ve taşkınlıkları marazî bir hal almadan sükûnet bulurlar.

Mevzuumuz olan firar, bir hastalık olmayıp, Psikopatolojik bir semtomdur. Tıpkı yalan gibi, hırsızlık gibi bir davranış bozukluğudur. Oluşunda önce aile, sonra okul çevresi sorunludur. Tedavisi için de psikososyal ve psikoseksüel sebeplerini bulup ortadan kaldırmalıdır.

Firar herşeyden evvel herhangi bir içsel çatışmanın bir dış belirtisi olarak meydana çıkar. Çok defa firarlar, bir iç çatışma karşısında kullanılan, bir nev'i müdafaa mekanizmasıdır. Firar çocuğun içinde bulunduğu uygun şartlara karşı bir nev'i isyanı, onlarla mücadelesinin bir neticesidir.

Lancaster'e göre firarın tarifi : «Firar evin dar havasından veya havasızlığından ayrılma ihtiyacıdır». Erginlik çağı başlarında olmak üzere, kızlarda 13-14, erkek çocuklarda ise 16-18 yaşlarda sıktır.

Meşhur Amerikan Psikoloğu Stanley Hall Ekolüne göre «Firar aile otoritesi ve despotizminden kurtulma» psikolojisine ait bir bozukluktur. Firar direkt olarak bir firar şeklinde belirdiği gibi, yarı sembolik şekillerde de görülmektedir. Meselâ, her vesile ile izci teşkilâtına, gençlik kamplarına katılan, sık sık arkadaş gezisine iştirak eden çocukların ruhunu, iyi incelemek gerekir. Bu çağında, daima evden uzaklaşmak, dışarıda bulunmak dürtüsü mevcuttur. Bu gibi çocukların çoğu bütün gün sokakta, kâhvede veya sinemadadır. Bazı müellifler, firarları «Çok standartlaşmış bir cemiyete karşı zarurî bir reaksiyon» diye tarif eder. Gençlerin özellikle deniz v.s. kamplarda macera aramaları, bunun bir neticesidir, derler. Fakat çocuk ve erginde gerçek firar diyebilmek için kriteriyum olarak, o cemiyetin telâkki ve hoş görülerini nazarı itibare almak lâzımdır. Amerika Cemiyetindeki telâkki ve hoşgörü ile,

Türkiye Cemiyetindeki, çok farklıdır. Acaba, ilerde hiçbir iz bırakmayan evden ayrılma teşebbüs ve fikri, her cemiyette bir firar manâsına mıdır? Meselâ çocuk annesine (ben bu hafta arkadaşlarla geziye gidiyorum) der ve gider. Bu müddet zarfında ne mektup yazar, ne adresini bildirir. Bu Amerika'da normal davranıştır. Amerika cemiyeti, gençlerin kendi sorumluluğu ile gezip, eve geç dönmesi ve hesap vermemesini normal karşılar. Biz de ise, yuvadan müsaadesiz ayrılma, pek normal ve ahlâkî sayılmaz. Fakat, Modern Cemiyet icâbı olarak bizde de bu gibi olaylara rastlanmaya başlamıştır. Sık sık gazetelerde, çocuğunu arayan ana-baba ilânları okuyoruz. Türkiyede de, çocuğun yapısı ve aile hayatı, para ihtiyacı ve arkadaş teşviki v.s. ile bu gibi olaylara rastlanmaktadır.

Hayatın normal şartları altında görülen okula gitmeme ve firarlarda, psikopatolojik bir sebep aramak şarttır. Yoksa, savaş v.s. gibi sosyal bir takım sebeplerle, zaruret halinde, sokakta kalan çocuklarda, ruhi bir anomali aramak yanlıştır. Yani, terkedilmiş bir çocuk, firar eden bir çocuk demek değildir. Hakikatte firar, çok defa bir çocuk için, sırf aile çevresini, aile otorite ve despotizmini protesto etmek arzusunun ifadesi ve bir macera dürtüsüdür. Erginlik çağı, çocuğun kendisini, kadiri mutlak görmek isteği pembe hülyalar çağı olduğu için, firarların sık görüldüğü bir çağdır. Bununla beraber, firar eden üzerinde Tıbbî, ruhi, sosyal, icabederse Adli araştırma gibi, esaslı bir müşahedede bulunmak gerekir. Tanınmış Fransız müellifi Lağach'a göre birçok kaçmalarda esas sebep, çocukta mevcut bir boşluk, bir noksanlık duygusunun bir macera ile telâfisisidir.

Şüphesiz ki, en doğru yol, bir çocuk firarının psikanalitik yünden ele alınmasıdır. Erginlik çağı başındaki firarların en çok sebebi olarak cedipus kompleksinin kötü çözülmesini görüyoruz. Bilhassa kız çocuklarının firarlarında, baba identifikasyonuna sıklıkla rastlanıyor. Burada cedipus kompleksinin firardaki rolünü gösteren tipik bir misâl vereceğim. Hacettepe Hastahanesi Çocuk Psikiyatrisi tarafından geçen yıl ilmi toplantıya takdim edilip başarı almış olan bir firar vak'asından kısaca bahsedeceğim:

Vak'a 12 yaşında, orta okul 1'de, varlıklı bir ailenin tek kız çocuğudur. 8-ay evvel buluşa ermiştir. Anne; rahatına düşkün, kumar sever, sinirli, genç bir evkadını, küçüklüğünden beri, erkek çocuğunu tercih eder, kızına karşı soğuk, ilgisiz, müsamahasız olup, hattâ onu, rakip gibi görmektedir. Baba; sakin tabiatlı olup, çalışkan, çocuklarla anneden çok daha ilgili genç bir babadır. Bu sebeple vak'amız, küçüklüğünden beri babaya yakın, anneden uzaktır. Ve oedipal bir çatışma içindedir. Erken buluşa ermesi ile bu hisleri daha kamçılanmış ve günün birinde bir firarla neticelenmiştir.

(Devamı gelecek sayıda)

KÖY İDARESİ

MEHMET SALİM ÖZER

«Türkiye'nin sahibi ve efendisi — kimdir? Bunun cevabını derhal birlikte verelim: Türkiye'nin sahib-i hakikisi, hakiki müstahsil olan köylüdür. O halde herkesten daha çok refah, saadet ve servete müstehak ve elyâk olan köylüdür.

Mart 1922

Gazi M. Kemâl»

Köy İdaresi tüzel kişiliğe sahip bir mahallî idaredir. Bu hususta Anayasamız şu hükmü ihtiva etmektedir. Md. 116/1 (Mahallî idareler, il, belediye veya köy halkının müşterek mahallî ihtiyaçlarını karşılayan ve genel karar organları halk tarafından seçilen kamu tüzel kişileridir.) Eski bir geleneğin devamı olan köy idaresi, köyün, hem dinî hem de dünyevî işlerini gören bir karma idaredir. Bizde köy idaresi ilk defa 1281 = 1864 tarihli vilâyet nizamnamesi ile düzenlenmiştir. 1924 de çıkartılan 442 sayılı köy kanunu köy idaresinin hukukî esaslarını düzenlemektedir. Ayrıca 1963 yılında çıkartılan 306 sayılı mahallî seçim kanunu köy organlarının seçimi esaslarını belirtir.

Köy idareleri nerelerde ve nasıl kurulur? Köyü idare eden organlar hangileridir?

I — KÖY İDARESİNİN KURULUŞU : Bu bölümü düzenleyen kanun 1924 de çıkan ve bugün de yürürlükte bulunan «Köy İdaresi» Kanunudur. Bu kanuna göre köy idaresi, nüfusu 2000 den aşağı olan ve en az 150 nüfusu bulunan yerlerde kurulur. O halde nüfusu 150 den az olan köylerimizde köy idaresi kurulamayacaktır. Pekalâ nüfusu 150 den az olan köylerin idarî esası nasıl olacaktır. Bunuda aynı kanun şöyle ifade etmektedir: Nüfusu 150 den aşağı olan köyler seçmenlerin «yarısından çoğunun istemesiyle» bir saat veya daha aşağı mesafedeki civar köylerin birine bağlanır. (Mad. 89). Şayet 150 den aşağı nüfuslu «birkaç köy bir arada bulunuyorsa her köydeki seçmenlerin yarısından çoğunun isteğiyle birleşerek» yetkili makamın kararıyla köy idaresi kurarlar (Mad. 90). Bu yetkili makam İçişleri Bakanlığıdır. Yalnız İçişleri Bakanlığı köy idaresini kurmadan evvel, il idare kurulu, il genel meclisi, Bayındırlık, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıklarının görüşlerini alır.

Köy kurulduktan sonra yapılacak bir takım işler daha vardır. Bu işler köyün sahasını ve sınırını tayin etmekten ibarettir. Köyün sahası : Eski den beri köyün sayılan orta malı ve şahsî mal niteliğinde olan tarım sahası ile toplu ve dağınık ikâmet yerlerinden ibarettir. Köyün sınırını köy ihtiyar meclisi çizir ve tesbit eder.

len bu sınır ilçe idare kurulunun tasdikine sunulur.

II — KÖY ORGANLARI : Köy organları 1) Köy Derneği 2) Muhtar 3) İhtiyar Meclisinden ibarettir.

1) Köy Derneği : Köydeki mevcut kadın ve erkek seçmenlerden meydana gelir. Köy Derneği köydeki bazı işlerde karar organıdır. Acaba hangi işlerde karar verme yetkisine sahiptir? Bir kerre mecburi olmayan işlerin mecburi hale getirmeğe karar verme yetkisine sahiptir. Diğer taraftan Köyün imamını köy derneği seçer ve müftünün de tasdiğiyle tayin yapılır diyor Köy Kanununun 83. Maddesi. Esasında bu organ bir talî organdır. Köyün esas işleriyle, aslî organlar olan muhtar ve ihtiyar meclisi meşgul olur. Köy Kanununun 34. Maddesi şöyle bir hüküm ihtiva etmektedir. «Köye ait işleri yapmak veya yaptırmak muhtarla onun başında bulunduğu ihtiyar meclisine aittir.» Muhtar yürütme organı, ihtiyar meclisi ise karar organıdır.

2) Muhtar : Köyün başıdır. Köy halkı tarafından tek dereceli seçimle seçilir. Muhtarlık seçimi tasdik tabî değildir. Köydeki devlet işlerinde muhtar görür. Muhtarlar 4 yıl süre ile vazife görürler. Muhtar seçilebilmek için şu şartları halz olmak lâzımdır : Köy halkından olmak veya en az 6 aydan beri o köyde oturmak ve köyün nüfus kütüğünde kayıtlı olmak. 25 yaşını doldurmuş olmak, okuyup yazma bilmek, kısıtlı, kamu hizmetlerinden yasaklı, izinsiz yabancı devlet hizmetinde bulunmamak. Ayrıca belli nitelikte ceza giymemiş olmak lazımdır.

3) İhtiyar Meclisi : İhtiyar meclisine üye seçimi şu şekilde yapılır : Nüfusu 1000 kişiden az olan yerlerde 8 kişi, fazla olan yerlerde ise 12 kişi seçilir. Bunların aldıkları oy miktarına göre yarısı asıl yarısı ise yedek üye seçilir. Köyün imamı ve öğretmen ihtiyar meclisinin tabii üyesidirler. Köy işlerinin kâtibi öğretmenidir. İhtiyar meclisi haftada en az bir defa toplantı yapar. Eski den ihtiyar meclisinin kazaf yetkileri mevcut iken 1963 Köy Seçimi Kanunu ile bu kaldırılmıştır. Köy gelir ve giderleri, yapılacak işler hakkında karar alır. İnceyi ve sâlmaları kararlaştırır. Muhtarlığa seçilme yeterliğine sahip olanlar İhtiyar Meclisine de seçilmeğe hak kazanırlar. Köy işlerinde esas denetim organı ilçe idare amiri ile idare kuruludur.

Köy Kanununun 68. Maddesinin ihtiva ettiği hükme göre köyün zabıta hizmetlerini görmekle görevli bir koruyucusu vardır. Koruyucunun, 22 yaşından küçük ve 60 yaşından büyük olmaması gerekir. İyi ahlâklı ve tanınmış kimse olmalıdır. Koruyucuyu ihtiyar meclisi tayin eder kaymakamın emriyle işe başlar.

Köyün bu üç organı vazifelerini yerine ge-

KÖY İDARESİ

tirirken bir takım mali kaynaklarla desteklenmesi lazımdır. Bu organların vazifeleriyle, köyün gelir ve giderleri nelerdir?

III — KÖY İŞLERİ, GELİR ve GİDERLER:

1) Köy İşleri : Köy işleri, mecburi olan ve olmayan diye iki kısma ayrılır. mecburi işler, yapılması zorunlu olan hizmetlerdir. Bunlar : Köye içme suyu temin etmek ve bu suyu temiz tutmak, yol yapmak, yolları, sokakları ve evlerin etraflarını temiz tutmak, mescit yapmak, köy içinde ağaç dikmek. İhtiyarî işler ise köye elektrik tesisi yapmak, çamaşırlık yapmak, pazar yeri kurmak v.s.

2) Köyün gelir ve Giderleri : Gelir kaynakları çeşitlidir. Fakat bunların içinde en önemlisi «Salma»dır. Salma, en fazla 20 lira olmak üzere hal ve vakitleri yerinde olanlardan Ocak ayı içinde ihtiyar meclisinin kararı ile köy giderlerini karşılamak üzere alınan paradır. Salma, köy halkından alınabileceği gibi köy ile fiili ilişkisi olanlardan da alınır. Bunu ödeyemeyenler bedenen çalışırlar. Ayrıca Köy hizmetlerini karşılamak üzere mecburi çalışma usulü olan İmece vardır.

Köy giderleri, yukarıda açıklanan köy işlerini karşılamak üzere yapılan nakdi veya aynî masraflardır. Bu masrafları yapmaya köy organları yetkilidir.

DUYDUKLARIMIZ

★ Derneğimiz Yönetim Kurulu üyesi Mustafa Niksarlı ve Hanımı Yüksel Niksarlı ikinci kızlarına Sibel İsmi verdiler.

Niksarlı ailesini tebrik eder küçük Sibel'e mutlu ömürler dileriz. Ankara - 20.9.1967

★ Özcan Öztürk ile Edip Oğuz evlendiler. Öztürk ve Oğuz ailelerine hayırlı olsun der, Özcan ve Edip Oğuz'a mutlu yıllar dileriz.

Ağın - 29.10.1967.

★ Ağın Akşam Kız Sanat Okulunun ilk diploma töreni 26.10.1967 tarihinde yapıldı. Devamlı başarılar dileriz.

★ Ağın elektrik şebekesi tamamlandı ve lambalar yandı. Sevgili Ağın ve Ağın'lılara daha da çok aydınlıklar dilediğimizdir.

★ Ağın Ortaokulu resim öğretmenliğine, hemşerimiz, Ressam Tahsin Sadi Kapusuz atanmış bulunmaktadır. Ortaokulumuza hizmet amacıyla bu atanmayı istiyen kıymetli arkadaşımıza başarılar dileriz.

Deli Osman

Kurmuş yaprak misali,
Beklenmiyen karanlık bir günde,
Düşürmüştü dünyaya.
Yaşlanmayan bir çocuktan aşmıştı kırkını,
Renkli bir masal gibi yaşadı aramızda.
Öğrenemedi yosundan farkını,
Öğrenemedi, paranın para olduğunu,
Dikensiz bir deste güldü bahçemizde,

Yırtık gömleğinin yakasından,
Okunurdu ömrünün yoksulluğu.
Garipti, perişandı ama,
Hiç denemedi kula kulluğu.
Hurlar, havlar; ısırılmazdı
Zira bizden daha çok «insan» dı.

Karlı, soğuk bir günde,
Kara bir önseziye ermişti
Hörenekteki düğünde.
Böğürlüden kopan kahkahada,
Adresine yazılı haber vardı.
Hemşerilerinin elinden, sakacaktan,
Ecel şerbetini yudumladı.

Kurmuş yaprak misali,
Dudaklarında o çocuksu gülücük,
İnanmazsınız belki bana,
Akıllı Osmanlar kıydılar
Deli Osman'a

Hüseyin KABASAKAL

ABONE ADRESLERİ

315 — TAM SİGORTA A. Ş.
Abidinpaşa Caddesi

—ADANA—

316 — Ecz. Salim ATİK
Saydam Eczanesi Saydam
Caddesi No: 99

—ADANA—

317 — HAVER
LABORATUARI
ÇENGELKÖY—İSTANBUL

318 — Mehmet BAYTAŞ
TCDD 6. İşletme Müdürlüğü
Sicil Memuru

—ADANA—

319 — Mehmet Lâtif ATEŞ
Atatürk İlkokulu Öğretmeni

—MALATYA—

320 — M. Kemal TÜRKER
Denizaptal Mahallesi Başvekil
Caddesi Hüdaverdi Ap. No: 13
ÇAPA—İSTANBUL

321 — Ali KARAKAŞ
Veteriner Müdürü

—BİNGÖL—

322 — Bedri DİRLİK
Türkali Mahallesi Loğbahçe
Sokak No: 15/1
BEŞİKTAŞ—İSTANBUL

323 — Hamit ERDOĞAN
Ortabayır İlkokulu Öğretmeni
GÜLTEPE—İSTANBUL

324 — Recai DÜNDAR
Şişli Çocuk Hastanesi Stajyer
İdareci
ŞİŞLİ—İSTANBUL

325—Ecz. Gülzemin ÖZTÜRK
Zemin Eczanesi

—ELÂZİĞ—

326 — Güner ÖZMEN
Kaymakam
ŞEFAATLİ—YOZGAT

327 — Mehmet BEYDEMİR
TCDD. Telefon Santral Memu-
ru.

—MERSİN—

328 — İbrahim SEZGİN
İl Jandarma Komutanlığı Tel-
siz Operatörü

—MERSİN—

329 — Necati AKDAĞ
Y.S.E. Müdürlüğü

—MERSİN—

330 — Ali Osman BEYDEMİR
Barkal Lâstik Kaplama Fab-
rikası Yanı S.E.A. Atölyesi

—ADANA—

331 — Saadettin KOÇER
TCDD. 5. İşletme Tahakkuk
Büro Şefi

—MALATYA—

332 — Hıfzı ÖZER
Tavuk Uçmaz Akyol Sokak
Ayfer Ap. No: 10/2
CİHANGİR—İSTANBUL

333 — Sadrettin GÜLSARAN
Kurtuluş Cevher Sokak No. 32

—ANKARA—

334 — Dr. Teflik ÖZBEY
Devlet Hastahanesi Üroloji
Mühassıs

—ESKİŞEHİR—

335 — Naci BAYTAŞ
İskitler Sel Sokak No: 44/5

—ANKARA—

336 — Şahap ÖZMEN
Ataköy 2. Kısım M-1 Blok No:
4/5

—İSTANBUL—

337 — A. Mahir Keleştimur
Ataköy 1. Kısım İ. B Blok
No: 53/3

—İSTANBUL—

338 — Sadrettin ÇELİK
Sorgu Hakımı
KAVAK—SAMSUN

339 — Kadri Şükrü DUNA
Ataköy A - Blok No: 30/14

—İSTANBUL—

340 — Ömer ŞAHİN
Toplum Zabıta Müdürlüğü Po-
lis Memuru

—ANKARA—

341 — Fahri YÜCEL
Veteriner Müdürü
—GÜMÜŞHANE—

342 — Yalçın Kaya Gökbudak
T.H. Yolları Muhasebe Kont-
rolörü

GÜMÜŞSUYU—İSTANBUL

343 — Tülay TAT
Kanser Hastahanesi Yüksek
Hemşire

YENİŞEHİR—ANKARA

344 — Gülser YAVUZ
Sücutlü İlkokulu Öğretmeni
YALVAÇ—İSPARTA

345 — Şerafettin ERDEM
T.C. Ziraat Bankası Şefi
—ESKİŞEHİR—

346 — Halit TÖZÜN
Demetevler Mahallesi 2. Cadde
No: 48

YENİMAHALLE—ANKARA

347 — İbrahim BİTGEN
Emniyet Müdürlüğü 2. Şube
Şefi Başkomiser

—ANTALYA—

348 — Celâl ARSLAN
Dilsiz ve Sağır Okulu Mü-
dür Yardımcısı

AYDINLIKEVLER—ANKARA

349 — Hüseyin SİTAÇ
Tunceli Sesi Gazetesi Sahibi

—TUNCELİ—

350 — Nesrin GÖKÇE
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı
Bulvar Ap. No: 54/7

—ANKARA—

351 — Turan YILDIZ
Fevzi Paşa Bulvarı 1361. So-
kak No: 7

BASMAHANE—İZMİR

352 — Sevim ERTAŞ
Fındıkzade Özbek Süleyman
Sokak Pınar Ap. No: 17-A/5

—İSTANBUL—

353 — Yusuf KAYA
Kadırga Fidanlı Bahçe Sokak
Anadolu Ap. No: 2/5

—İSTANBUL—

354 — Nevzat ASYALI
Institut für Tierphysiologie
und Tierernährung

(34) Göttingen
Nikolausberger Weg 7 b

—DEUTSCHLAND—

355 — Hasan ATEŞ
Çavuşdere Caddesi No: 109
ÜSKÜDAR—İSTANBUL

356 — Gülden Yaşar TÜRK
Erkek Sanat Enstitüsü Öğ-
retmeni
— MALATYA —

357 — Osman BİLGİN
Gazi İlkokulu Müdürü
BAFRA — SAMSUN

358 — Türabi AYGÜN
Mustafa Kemal İlkokulu Mü-
dürü
BAFRA — SAMSUN

359 — Halit HOCAOĞLU
Aydınlıkevler Çetin Sokak
No: 85
— ANKARA —

360 — Bedri KORKMAZ
TCDD. Hareket Dairesinde Şu-
be Müdür Muavini
— ANKARA —

361 — Muallâ BAHÇECİ
T.C. Merkez Mankası Tahsis-
ler Müdürlüğü Şef Muavini
— ANKARA —

362 — Erdoğan TURGUT
Dış Tabibi
Maltepe Banka Evleri Durağı
Bitiştiren Sokak No: 10/1
— ANKARA —

363 — Şükrü ÇİĞİR
Foto Atatürk Bulvarı Ercan
Pasajı No: 70/15
YENİŞEHİR — ANKARA

364 — Hüseyin Uçunkaya
İstanbul Caddesi No: 46/2
Çağl Mağazası
BAKIRKÖY — İSTANBUL

365 — Hilmi ERBİL
Nöro-Psikatri Kliniği
ÇAPA — İSTANBUL

366 — Avk. İsmet AĞIN
Divanyolu Adalet Sarayı Kar-
şısı Işık Sokak No: 12/14
— İSTANBUL —

367 — İbrahim Uçunkaya
İstanbul Caddesi No: 46/2
Çağl Mağazası
BAKIRKÖY — İSTANBUL

368 — Ruşen TÜRK
Tekel Yaprak Tütün Merkez
Müdürlüğü Mesul Muhasibi
— MALATYA —

369 — Vezni ERBAKAN
Ortaokul Edebiyat Grubu Öğ-
retmeni
HANAK — KARS

370 — Yük. Müh. Mimar Ve-
dat DALOKAY
Çankaya Çevre Sokak No:
6/18
— ANKARA —

371 — Mehmet KAPISIZ
Müderri Hüseyin Efendi Ma-
hallesi
AĞIN — ELÂZİĞ

372 — Abdurrahman Çelenk
Tekel Genel Müdürlüğü Yap-
rak Tütün Alım Şubesi
UNKAPANI — İSTANBUL

373 — Dr. Nejat Yazıcıoğlu
ÜRGÜP — NEVŞEHİR

374 — Sadı KAPISIZ
Müderri Hüseyin Efendi Ma-
hallesi
AĞIN — ELÂZİĞ

375 — Gazi DEHMEN
Denizcilik Bankası Dükkanla-
rı No: 51
TOPHANE — İSTANBUL

376 — İsmail Hakkı Bildirir
Cihan Matbaası Nuriomsaniye
Caddesi Mengene Han No: 7
ÇAĞALOĞLU — İSTANBUL

377 — H. Tahsin ÖZTÜRK
J. Assb. Baş Çvş. Merkez Jan-
darma Karakol Komutanı
TARSUS — MERSİN

378 — Hasan ALGÜL
Kaletepe Mahallesi 112. Sokak
No: 9
— KIRIKKALE —

379 — Meliha ATALAY
İmrahor Caddesi Samur So-
kak Güneş Ap. No: 27/4
— ANKARA —

380 — Gülşen BASKIN
TCDD. Tıstahanesi Baş Hem-
şiresi
— ANKARA —

381 — Mehmet TÖZÜN
1812 Luzern St. Seaside
CALIFORNIA 93955—U.S.A.

382 — Hasan BANK
Pazar Mahallesi Abdülrezzak
Sokak No: 5/A Kesimbank
Koll. Şti.
—SAMSUN—

383 — Latif AKUZUM
T.B.M.M. Kars Milletvekili
—ANKARA—

384 — Mehmet YETGÜN
Nusretiye Mahallesi 64. Sokak
No: 76
—MERSİN—

385 — Kamil TÖRÜNER
Levent Sokak No: 65
YENİMAHALLE—ANKARA

386 — Ayhan TÜRKER
Valikonağı Caddesi No: 75/1
AYHAN DEKORASYON
NİŞANTAŞI—İSTANBUL

387 — Fahrettin TÖZÜN
Abdullah Lütfü İlkokulu Öğ-
retmeni
AĞIN—ELÂZİĞ

388 — Ömer KAYAOĞLU
Tahtalıbostan Sokağı No: 1/2
KUZGUNCUK—İSTANBUL

389 — Ali HAVUÇÇUOĞLU
İskender Boğazı No: 31/A
ÇARŞIKAPI—İSTANBUL

390 — Güven DİNÇER
Bahçelievler 17. Sokak No: 13
—ANKARA—

391 — Mustafa KURTKAYA
Avukat
—KARAKÖSE—

392 — Haki BEŞE
Avukat
İĞDIR—KARS

393 — Kemal Zeki GENCOS-
MAN Turizm Bankası
TARLABAŞI—İSTANBUL

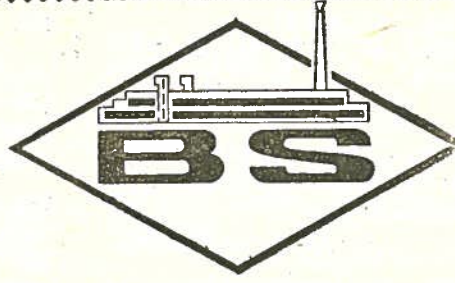
394 — Mehmet ÇATALTAŞ
Hamdibey Altan Sokak No:
15/9.
KADIKÖY—İSTANBUL

395 — Nevzat FIRAT
T.C. Ziraat Bankası Veznedarı
MAZGİRT—TUNCELİ

396 — Turgut İKİNCİ
10. Tümen Hava Bl. Uçak
Makinisti
—ELÂZİĞ—

397 — Cenap GÜDER
Nailbey Mahallesi Yenice So-
kak No:7
—ELÂZİĞ—

398 — Şefik İPEK
İpek Kırtasiye Mağazası Gazi
Caddesi Hükümet Binası Kar-
şısı
—ELÂZİĞ—

Sümerbank ve Türkiye Emlâk Kredi Bankasının işbirliği

Bozüyük Seramik Fabrikası

Karo Fayans

ve

Karo Seramikleri

- Isıya
- Aside
- Her türlü hava şartlarına mukavim
- Emsallerinden üstün
- Kalitede rakipsiz
- Bol çeşit
- Bol desen ve bol renklidir.

PIYASADAN ISRARLA ARAYINIZ

Merkez : Seramik Fabrikası - Bozüyük TELF. 32 - 104

İstanbul İrtibat Bürosu :

Tünel Caddesi No. 36 Kat, 3 Karaköy - İstanbul Telf. : 44 53 78

ÖZEL

Yeşilyurt İlk ve Ortaokulu

Gündüzlü, yatılı, Kız ve Erkek Öğrenci alınır.

Haftada II saat İngilizce dersi yapılır.

Seçkin öğretmen kadrosu ile hizmetinizdedir.

Adres : Yeşilyurt Sahil Caddesi No: 7, TEL : 73 80 01

İSTANBUL